

Nr 148.

Av herr **Hermelin**, om höjd avlöning åt byrådirektören och ledamoten i stuteriöverstyrelsen.

I statsverkspropositionen till innevarande års riksdag har under nionde huvudtiteln, E. Stuteriväsendet, 1. Stuteriöverstyrelsen, upptagits den av 1921 års riksdag i anledning av en då inom första kammaren väckt motion, nr 13, preliminärt behandlade frågan om avlöningsförmånerna för den å nämnda styrelses stat uppförde byrådirektören och ledamoten.

I propositionen anföres, bland annat, att ifrågavarande byrådirektör, enligt beslut vid 1921 års riksdag, vid den nya löneregleringen för den civila förvaltningen, som trätt i tillämpning från och med år 1922, på förslag av löneregleringskommittén placerats i 16:de lönegraden, att 1921 års jordbruksutskott i anledning av ovanberörda motion yttrat, att utskottet funnit vissa skäl tala för ifrågavarande befattnings uppflyttande i högre lönegrad, varför utskottet, utan att anse sig böra föreslå någon ändring, likväl förutsatte, att spørsmålet härom upptoges till allvarligt övervägande av den blivande lönenämnden, på vilken det borde ankomma att avgiva det förslag i ämnet, vartill förhållandena gäve anledning, att riksdagen anslutit sig till detta uttalande, att Kungl. Maj:t med anledning därav hänskjutit den sålunda föreliggande frågan jämte en av stuteriöverstyrelsen den 10 januari 1921 till Kungl. Maj:t ingiven framställning om byrådirektörens uppflyttning i 18:de lönegraden till yttrande av allmänna civilförvaltningens lönenämnd, att lönenämnden i den 19 december 1921 avgivet utlåtande i ärendet förklarat sig icke för närvarande böra förorda någon förändring i fråga om ovan nämnda befattningshavares ställning i lönehänseende samt att Kungl. Maj:t, ehuru åtskilliga skäl befunnits tala för bifall till stuteriöverstyrelsens framställning, icke ansett sig böra mot lönenämnden nu ifrågasätta nämnde byrådirektörs uppflyttning i högre lönegrad.

Av propositionen framgår vidare, att lönenämnden vid avgivandet av sitt berörda utlåtande särskilt tagit i betraktande, att inom såväl

Bihang till riksdagens protokoll 1922. 4 saml. 39 häft. (Nr 147—150.) 2

lantbruksstyrelsen som lantmäteristyrelsen förekomme byrådirektörsbefattningar, vilka hänförts till 16:de lönegraden, samt att inom kontrollstyrelsen tre ledamöter, nämligen två överingenjörer och en sekreterare, samtliga tillhörde 15:de lönegraden.

Denna jämförelse anser jag emellertid ohållbar och ingalunda ägnad att vederlägga stuteriöverstyrelsens enligt den föreliggande propositionen havda påstående, att, utom den hos styrelsen anställda byrådirektören, alla övriga byrådirektörer, vilka före den nya löneregleringen intagit ledamotsställning och *åtnjutit samma löneförmåner som byrådirektören hos stuteriöverstyrelsen*, vid löneregleringen hänförts till 18:de lönegraden.

Jag anser mig böra erinra, att löneregleringskommittén i sitt betänkande LXII å sid. 40—41 anför följande:

»Den 18:de lönegraden inom kommunikationsverken omfattar, bland andra, byrådirektörer. I denna lönegrad bör enligt kommitténs mening i regel den nuvarande s. k. byrådirektörsgraden inom den övriga civila statsförvaltningen uppgå, d. v. s. den grad, som intager en mellanställning mellan andra och tredje normalgraderna och representerar en avlöning av 6,800 kronor jämte ett ålderstillägg å 600 kronor, vartill kommer tillfällig löneförbättring med 1,000 kronor. Kommittén avser sålunda härvid icke sådana tjänstemän vid centrala verk, vilka visserligen benämnas byrådirektörer, men vilkas avlöning ansetts böra utgå med andra belopp än de nu nämnda.»

Dessa förutsättningar har byrådirektören hos stuteriöverstyrelsen uppfyllt, i det att med den av honom innehavda, från och med den 1 januari 1921 inrättade byrådirektörsbefattningen före den nya löneregleringen voro förenade de av löneregleringskommittén ovan angivna avlöningsförmånerna (kronor 6,800 + 600 + 1,000), vilket däremot ingalunda varit fallet med de ovan nämnda, av lönenämnden nu med honom likställda befattningshavarna, enär desamma före den nya löneregleringen, i avlöningshänseende tillhörde andra normalgraden, med vilken var förenad en grundlön av 5,800 kronor jämte två ålderstillägg å 500 kronor ävensom tillfällig löneförbättring med 1,000 kronor. Dessa senare befattningshavares åligganden torde dessutom icke vara på långt när av samma självständiga och ansvarsfulla beskaffenhet som byrådirektörens hos stuteriöverstyrelsen.

Då synes mig med större fog jämförelse kunna uppdragas mellan denne senare och byrådirektören å lantbruksstyrelsens fiskeribyrå, vilken — i olikhet med de två av lönenämnden avsedda, hos samma styrelse anställda byrådirektörerna — intager ledamotsställning vid behandlingen av de av honom föredragna ärendena, och vars befattning, som före

löneregleringen representerade den av löneregleringskommittén härför förutsatta avlöning (kronor 6,800 + 600 + 1,000), hänförts till 18:de lönegraden.

I detta sammanhang torde böra framhållas, att byrådirektören hos stuteriöverstyrelsen ej endast har till åliggande att bereda och föredraga *alla* hos styrelsen förekommande ärenden, utan även att som ledamot deltaga i behandlingen av *samtliga* dessa ärenden.

Såsom lönenämnden jämväl framhållit, bör byrådirektören hos stuteriöverstyrelsen dessutom vara kvalificerad att, då styrelsens chef av en eller annan anledning är hindrad att tjänstgöra, såsom vid sjukdom, semester, utrikes tjänsteresa o. d., såsom vikarie uppehålla dennes chefsbefattning. Sådana kvalifikationer och motsvarande ansvarsfullt åliggande torde icke förutsättas hos någon annan byrådirektör inom statsförvaltningen.

Jag anser därför goda skäl föreligga för att byrådirektören hos stuteriöverstyrelsen hänföres till 18:de lönegraden i stället för till den 16:de.

Skillnaden i den avlöning, som bör beräknas, blir 960 kronor, eller i runt tal 1,000 kronor.

På grund av vad sålunda anförts och då, efter vad jag kan finna, icke av någon av de myndigheter, som haft att yttra sig i den föreliggande frågan, några som helst positiva skäl anförts *mot* framställningens befogenhet, men såväl 1921 års jordbruksutskott som Kungl. Maj:t i den föreliggande propositionen förklarar, att åtskilliga skäl talade *för* bifall till densamma, får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta,

dels att byrådirektören och ledamoten i stuteriöverstyrelsen i avlöningshänseende skall hänföras till 18:de lönegraden, och

dels att i anslutning härtill det i stuteriöverstyrelsens av Kungl. Maj:t föreslagna stat upptagna ordinarie förslagsanslag till styrelsen, vilket för första halvåret 1923 beräknats till 17,200 kronor, höjes med 500 kronor till 17,700 kronor.

Stockholm den 21 januari 1922.

Richard Hermelin.

